

ΛΗΜΝΟΣ: Πλήθος πιστών στην Παναγία την Κακαβιώτισσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου

Πλήθος πιστών, μεταξύ των οποίων πολλοί ομογενείς, έδωσαν το «παρών» το Σάββατο στη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε στην Παναγία της Κακαβιώτισσας στη Λήμνο, από τον ιερέα της ενορίας του χωριού Θάνος π. Ηλία Λασπατζάκη, συνοδεία ιεροψαλτών.

Το πλήθος των πιστών ήταν τέτοιο – ίσως ο περισσότερο από κάθε άλλη χρονιά – που πολλοί ανέβαιναν, άναβαν ένα κερι και έφευγαν, καθώς δεν είχε μέρος να σταθούν.

Η Παναγία η Κακαβιώτισσα

Στην κορυφή του βουνού Κάκαβος της Λήμνου βρίσκεται ένα γραφικό εκκλησάκι, ίσως μοναδικό στον κόσμο για την αρχιτεκτονική του. Δεν έχει στέγη και είναι μέσα σε μια μεγάλη κοιλότητα, σαν σπηλιά, την οποία σχηματίζουν τα βράχια στην κορυφή του βουνού.

Είναι αφιερωμένο στην Παναγία και από το βουνό Κάκαβο ονομάσθηκε «Παναγία η Κακαβιώτισσα», ανήκει στην ενορία του χωριού Θάνος και βρίσκεται μεταξύ του Θάνους και της παραλίας του Ζεματά.

Σύμφωνα με την παράδοση, τον τόπο αυτό επέλεξαν Μοναχοί οι οποίοι ανήκαν στη Μονή της Μεγίστης Λαύρας του Αγίου Ορους, ήρθαν από τον Άγιο Ευστράτιο για να προστατευθούν από τις επιθέσεις των Τούρκων. Εδώ έκτισαν το εντυπωσιακό αυτό εκκλησάκι, εκτιμάται το 1300. Στην περιοχή φαίνονται, μέχρι σήμερα, χωράφια τα οποία καλλιεργούσαν καθώς επίσης και ένα πηγάδι.

Με το πέρασμα των χρόνων οι Μοναχοί έφυγαν από τη ζωή και ο τελευταίος αποφάσισε να πάει στο Άγιο Όρος. Πριν αναχωρήσει βρήκε έναν Λημνιό βοσκό, από την οικογένεια Μουμτζή ο οποίος είχε μάντρα κοντά στο εκκλησάκι, και του εμπιστεύθηκε την εικόνα της Παναγίας, άφησε δε εντολή να λειτουργεί το εκκλησάκι στην εορτή της Υπεραγίας Θεοτόκου (15 Αυγούστου) και κάθε τρίτη ημέρα της Λαμπρής (Λαμπροτρίτη του Πάσχα).

Κατόπιν, σύμφωνα με την παράδοση, έριξε το ράσο του επάνω στη θάλασσα, το οποίο έγινε βάρκα, και έφυγε στο Άγιο Όρος. Την εικόνα σήμερα έχουν οι απόγονοι της οικογενείας και την μεταφέρουν στο εκκλησάκι τις ημέρες των εορτών.

Σήμερα, πολλοί περιηγητές και προσκυνητές επισκέπτονται την περιοχή. Η πρόσβαση στο εκκλησάκι γίνεται αρχικά με αυτοκίνητο (10 λεπτά από την Μύρινα) και κατόπιν πεζοπορία σε μονοπάτι διάρκειας περίπου 45 λεπτών.

Το Μετόχι αναφέρεται σε έγγραφα της Μονής Μεγίστης Λαύρας από το 1300 ως ιδιοκτησία της. Επίσης, κατά την απογραφή του 1356 όταν διοικητής της Λήμνου ήταν ο Μανουήλ Λάσκαρης αναφέρεται ως Μετόχι της Μονής της Μεγίστης Λαύρας και πριν και μετά της άλωσης της Κωνσταντινουπόλεως. (Σάθας, Μεσαιωνική Βιβλιοθήκη, τόμος Γ', σελ. 568).

